

anstalten. Et andet Spørgsmaal er det, om man vedblivende skulde slaa sig til Ro med denne Lov af 1871. Medens altsaa Gagesummen i et Aar har været 53,000 Kr., har Tantiemen været 72,000 Kr., og efterhaanden som Livsforsikringsanstaltens Virksomhed udbreder sig, vil Tantiemen blive større og Misforholdet altsaa stige. Jeg skal kun berøre dette Punkt uden i øvrigt at komme ind paa Livsforsikringsanstaltens Virksomhed. Jeg henstiller saavel til den højtærede Minister som til det høje Finansudvalg, om det ikke var værd at tage under Overvejelse, om man ikke burde ordne disse Forhold, som for Resten ikke en Gang ere til selve Embedsmændenes Tilfredshed. Der kan nemlig let tænkes Tilfælde, i hvilke Embedsmændene vilde have været sikrere stillede, hvis de havde haft Statsspension, end under de i øvrigt gunstige Tantiemeforhold. Hvorvidt man kan komme helt bort fra Tantiemen, kan være tvivlsomt. Det kan være godt at beholde noget deraf, og det kan være, at den kan ændres, at Tantiemen maa beholdes for den nuværende Stab af Embedsmænd og Funktionærer, medens de ny tilkomne kunne faa andre Forhold at arbejde under. Men som Forholdene have udviklet sig, er der fremkommet et Misforhold, der ikke kunde forudses ved den Lov, paa hvilken Bestemmelsen hviler.

Jeg gaar nu over til de Punkter, der ere fremdragne i Udvalgets Betænkning, og skal da ganske kort berøre, hvad der findes under I. Det første er en Anmodning om at specificere noget nærmere en bestemt Konto. Dernæst kommer en Udtalelse om, at man venter Oplysninger med de følgende Statsregnskaber, enten om Arbejdet er endt, eller naar andre nærmere Bestemmelser ere opfyldte. Endelig kommer der under c. en Post om Konsulatudgifter, som Udvalget beklager at træffe endnu i Aar, idet nemlig hele Folketingets Udvalg i Fjor sluttede sig til en lignende Udtalelse i Statsrevisionens Betænkning. Under d. kommer en Række Opfordringer til forskellige af de højtærede Ministre til at skabe en bedre Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab paa en hel Række ikke alene Konti, men ogsaa Regnskabsparagraffer. Saaledes bemærkes

det Side 358 i Statsrevisionens Betænkning under Krigsministeriet, at bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab paa flere Poster vil være at anbefale. Det samme gælder om den grønlandske Handels Budget og andre Poster. Under e. findes en Post vedrørende Statistisk Bureau, til hvilken der er gjort en Bemærkning. Det er ikke første Gang, at dette Forhold har været fremdraget, at Kontoret har tilbageholdt en Sum til næste Aar, som ikke behøvedes det foregaaende Aar, for derved at supplere, hvad der næste Aar bevilgedes. Det er ganske smaa Summer, det drejer sig om, i dette Tilfælde er det for to Posters Vedkommende endogsaa ubetydelige Summer. Naar det imidlertid stadig paatales af Statsrevisionen, og naar Udvalget har ment, at det i øvrigt rent regnskabsmæssigt ikke er nogen rigtig Fremgangsmaade, saa er det, fordi der deri ligger en Begyndelse til Selvbevilling, som man ikke kan overlade de enkelte Kontorer.

Under II. a. findes en gammel Bekendt. Det høje Ting vil erindre, at det ikke lykkedes Statsrevisorerne for 1893—94 at finde Gendarmeriets Afvikling paa Statsregnskabet, og at ét specielt Regnskab over Gendarmeriets Afløsning aldrig har været forelagt hverken Statsrevisorerne eller Rigsdagen. Da de daværende Statsrevisorer imidlertid havde overset dette, gik Landstinget til at godkende Regnskabet uden at tænke paa, at Gendarmeriets Afvikling derved kom med. Vi optog Spørgsmaalet her i Fjor, og Folketingets Flertal stillede en Opfordring til den højtærede Minister om at sørge for, at dette Regnskab kom frem. Det er klart, at et enkelt Tings Decision ikke er afgørende. Et enkelt Ting kan ikke godkende et Statsregnskab. Jeg skal i den Henseende henholde mig til en Udtalelse af den nuværende højtærede Justitsminister, der som mangleaarig Ordfører for Udvalget for Statsrevisionens Betænkning i det andet Ting anførte: „Hvad det enkelte Ting beslutter, har ingen aktuel Interesse.“ Altsaa, fordi Landstinget har godkendt et Regnskab, hvori Gendarmeriets Afvikling var taget med, men uden at Regnskabet var blevet revideret af Revisorerne, derfor har Folketinget eller Rigsdagen ikke mistet sin Ret til at udbede